

Război și gaze naturale: invazia israeliană și câmpurile de gaze offshore din Gaza

Prof. Michael Chossudovsky (<https://www.art-emis.ro/prof.-michael-chossudovsky/>) © 11 Octombrie 2023

(/images/stories/analize/AI-Aqsa_2023-1.jpg)

Cercetare globală - 8 octombrie 2023

Nota autorului - Sâmbătă 7 octombrie 2023, Hamas a lansat „Operațiunea Furtuna Al-Aqsa”, condusă de șeful său militar Mohammed Deif. În aceeași zi, Netanyahu a declarat așa-numita „Stare de pregătire pentru război”. După cum a subliniat **„Felicity Arbuthnot”** cu previziune în urmă cu aproape zece ani, într-un articol din 30 decembrie 2013, „Israelul urmează să devină un exportator major de gaze și petrol, dacă totul merge conform planului”. **În lumina declarației de război a lui Netanyahu din 7 octombrie 2023 împotriva poporului Palestinei, Israelul intenționează să ocupe Fâșia Gaza, declanșând totodată expulzarea palestinienilor din patria lor.**

La 7 octombrie 2023 Israelul a declarat oficial un război Palestinei.

Operațiunile militare sunt invariabil planificate cu mult timp înainte. A fost „Operațiunea Furtuna Al-Aqsa ” un „atac surpriză”? Oare Netanyahu și vastul său aparat de informații militare aveau cunoștință dinainte despre atacul Hamas?

A fost avut în vedere un plan atent formulat pentru a duce un război total împotriva Palestinei înainte de lansarea „Operațiunii Furtuna Al-Aqsa”?

Potrivit dr. Philip Giralddi, „În calitate de fost ofițer de informații, îmi este imposibil să cred că Israelul nu a avut mai mulți informatori în Gaza, precum și dispozitive electronice de ascultare de-a lungul zidului de frontieră care ar fi captat mișcările de grupuri și vehicule”. [A avut Netanyahu preștiință] despre evoluțiile din Gaza și a ales să lase să se întâmple astfel încât să poată șterge Gaza de pe hartă... ca război” (Philip Giralddi, 8 octombrie 2023).

De asemenea, trebuie înțeles că declarația ilegală de război a lui Netanyahu din 7 octombrie 2023 împotriva Gazei este o continuare a invaziei în Gaza din 2008-2009 în cadrul Operațiunii „Plumb turnat”. Obiectivul de bază este ocuparea militară totală a Gazei de către forțele militare israeliene (I.D.F.) și expulzarea palestinienilor din patria lor.

Retrospectivă: „Operațiunea Plumb turnat” (2008-2009)

Gaza aparține Palestinei. În decembrie 2008, forțele israeliene au invadat Fâșia Gaza în cadrul operațiunii „Plumb turnat”. Justificarea acestei invazii a fost „activități teroriste persistente și o amenințare constantă cu rachete din Fâșia Gaza îndreptată către civilii israelieni”.

Care a fost agenda ascunsă?

Scopul Operațiunii „Cast Led” a fost confiscarea rezervelor maritime de gaze naturale ale Palestinei. În urma invaziei, zăcămintele de gaze palestiniene au fost confiscate de facto de Israel, prin derogare de la dreptul internațional. La un an după Operațiunea „Plumb turnat”, Tel Aviv a anunțat descoperirea zăcămintului de gaze naturale Leviathan din estul Mediteranei „în largul coastei Israelului”. La acea vreme, zăcămintul de gaz era: „... *cel mai proeminent zăcămint găsit vreodată în zona subexplorată a Bazinului Levantin, care acoperă aproximativ 83.000 de kilometri pătrați din regiunea de est a Mediteranei*”.

Împreună cu zăcămintul Tamar, aflat în aceeași locație, descoperit în 2009, perspectivele sunt pentru o bonanza energetică pentru Israel, pentru Noble Energy cu sediul în Houston, Texas și partenerii Delek Drilling, Avner Oil Exploration și Ratio Oil Exploration. (Vezi Felicity Arbuthnot, Israel: Gas, Oil and Trouble in the Levant, Global Research, 30 decembrie 2013[1].

Câmpurile de gaze din Gaza fac parte din zona mai largă de evaluare a Levantului.

Ceea ce sa desfășurat este integrarea acestor zăcămintele de gaze adiacente, inclusiv cele aparținând Palestinei, în orbita Israelului. (Vezi harta de mai jos)

Trebuie remarcat faptul că întreaga coastă estică a Mediteranei, care se întinde de la Sinaiul Egiptului până în Siria, constituie o zonă care cuprinde mari rezerve de gaze și petrol.

Invazia militară din decembrie 2008 a Fâșiei Gaza de către forțele israeliene are o legătură directă cu controlul și proprietatea asupra rezervelor strategice de gaze offshore. Acesta este un război de cucerire. Descoperite în 2000, există rezerve extinse de gaze în largul coastei Gazei.

„British Gas Group (B.G.) și partenerul său, Consolidated Contractors International Company (C.C.C.) cu sediul în Atena, deținută de familiile Sabbagh și Koury din Liban, au primit drepturi de explorare a petrolului și gazelor printr-un acord de 25 de ani semnat în noiembrie 1999 cu Autoritatea Palestiniană. Drepturile asupra zăcămintului de gaze offshore sunt, respectiv, British Gas (60 %); Contractorii consolidați (C.C.C.) (30 %); și Fondul de investiții al Autorității Palestiniene (10 %). („Haaretz”, 21 octombrie 2007).

Acordul P.A.-B.G.-C.C.C. include dezvoltarea câmpului și construcția unei conducte de gaz. (Middle East Economic Digest, 5 ianuarie 2001). Licența B.G. acoperă întreaga zonă marină offshore din Gaza, care este învecinată cu mai multe instalații de gaze offshore israeliene. Trebuie remarcat faptul că 60% din rezervele de gaze de-a lungul coastei Gaza-Israel aparțin Palestinei. Grupul B.G. a forat două sonde în 2000: Gaza Marine-1 și Gaza Marine-2. Rezervele sunt estimate de British Gas a fi de ordinul a 1,4 trilioane de picioare cubi, evaluate la aproximativ 4 miliarde de dolari. Acestea sunt cifrele făcute publice de British Gas. Dimensiunea rezervelor de gaze ale Palestinei ar putea fi mult mai mare.

Cine deține câmpurile de gaze

Problema suveranității asupra zăcămintelor de gaze din Gaza este crucială. Din punct de vedere legal, rezervele de gaz aparțin Palestinei. Moartea lui Yasser Arafat, alegerea guvernului Hamas și ruina Autorității Palestiniene au permis Israelului să stabilească controlul *de facto* asupra rezervelor

de gaze offshore ale Gazei. „British Gas” a avut de-a face cu guvernul de la Tel Aviv. La rândul său, guvernul Hamas a fost ocolit în ceea ce privește drepturile de explorare și dezvoltare asupra zăcămintelor de gaze.

Alegerea prim-ministrului Ariel Sharon în 2001 a fost un punct de cotitură major. Suveranitatea Palestinei asupra zăcămintelor de gaze offshore a fost contestată la Curtea Supremă israeliană. Sharon a declarat fără echivoc că *„Israelul nu va cumpăra niciodată gaz din Palestina”*, sugerând că rezervele de gaze offshore din Gaza aparțin Israelului.

În 2003, Ariel Sharon a respins un acord inițial, care ar permite „British Gas” să furnizeze Israelului gaz natural din puțurile offshore din Gaza. („The Independent”, 19 august 2003)

Victoria electorală a Hamas în 2006 a favorizat dispariția Autorității Palestiniene, care a devenit limitată în Cisiordania, sub regimul de procură al lui Mahmoud Abbas. În 2006, „British Gas” „a fost aproape de a semna un acord pentru a pompa gazul în Egipt” (Times, 23 mai 2007). Potrivit rapoartelor, premierul britanic Tony Blair a intervenit în numele Israelului cu scopul de a evita acordul cu Egiptul. În anul următor, în mai 2007, Cabinetul israelian a aprobat o propunere a prim-ministrului Ehud Olmert „de a cumpăra gaz de la Autoritatea Palestiniană”. Contractul propus era de 4 miliarde de dolari, cu profituri de ordinul a 2 miliarde de dolari, dintre care un miliard urma să ajungă palestinienilor. Tel Aviv, însă, nu avea nicio intenție să împartă veniturile cu Palestina. O echipă israeliană de negociatori a fost înființată de către Cabinetul israelian pentru a încheia un acord cu Grupul BG, ocolind atât guvernul Hamas, cât și Autoritatea Palestiniană: *„Autoritățile israeliene de apărare doresc ca palestinienii să fie plătiți cu bunuri și servicii și insistă ca niciun ban să nu meargă către guvernul controlat de Hamas”* (Ibid, subliniere adăugată)

Obiectivul a fost în esență anularea contractului semnat în 1999 între Grupul B.G. și Autoritatea Palestiniană sub Yasser Arafat. Conform acordului propus din 2007 cu B.G., gazul palestinian din puțurile offshore din Gaza urma să fie canalizat printr-o conductă submarină către portul israelian Ashkelon, transferând astfel controlul asupra vânzării gazului natural către Israel.

Înțelegerea a căzut. Negocierile au fost suspendate:

„Șeful Mossadului, Meir Dagan, s-a opus tranzacției din motive de securitate, că încasările ar finanța teroarea” (Membru al Knesset Gilad Erdan, Discurs către Knesset despre „Intenția viceprim-ministrului Ehud Olmert de a cumpăra gaz de la palestinieni când plata va servi Hamas”, 1 martie 2006, citat de General Lt. (rtg.) Moshe Yaalon, „Achiziția prospectivă de gaz britanic din apele de coastă din Gaza amenință securitatea națională a Israelului ?” Centrul pentru Afaceri Publice din Ierusalim, octombrie 2007)

Intenția Israelului a fost de a exclude posibilitatea ca redevențe să fie plătite palestinienilor. În decembrie 2007, Grupul BG s-a retras din negocierile cu Israelul, iar în ianuarie 2008 și-a închis biroul din Israel.

Plan de invazie pe tabla de desen

Planul de invazie a Fâșiei Gaza în cadrul „Operațiunii Plumb turnat” a fost pus în mișcare în iunie 2008, potrivit surselor militare israeliene: *„Surse din instituția apărării au spus că ministrul Apărării Ehud Barak a instruit Forțele de Apărare Israelului să se pregătească pentru operațiune în urmă cu peste șase luni [iunie sau înainte de iunie], chiar dacă Israelul începea să negocieze un acord de încetare a focului cu Hamas”*[2].

În aceeași lună, autoritățile israeliene au contactat „British Gas”, în vederea reluării negocierilor cruciale legate de achiziționarea gazelor naturale din Gaza: *„Atât directorul general al Ministerului Finanțelor, Yarom Ariav, cât și directorul general al Ministerului Infrastructurilor Naționale, Hezi Kugler,*

au convenit să informeze B.G. despre dorința Israelului de a reînnoi discuțiile. Sursele au adăugat că B.G. nu a răspuns încă oficial la cererea Israelului, dar că directorii companiei vor veni probabil în Israel în câteva săptămâni pentru a purta discuții cu oficialii guvernamentali”. (Globuri online - Israel's Business Arena, 23 iunie 2008).

Decizia de a accelera negocierile cu „British Gas” a coincis, cronologic, cu planificarea invaziei Gaza inițiată în iunie. Se pare că Israelul era nerăbdător să ajungă la un acord cu Grupul B.G. înainte de invazie, care era deja într-un stadiu avansat de planificare. Mai mult decât atât, aceste negocieri cu British Gas au fost conduse de guvernul Ehud Olmert, știind că o invazie militară era la planș. După toate probabilitățile, guvernul israelian avea în vedere și un nou aranjament politico-teritorial „de după război” pentru Fâșia Gaza. De fapt, negocierile dintre „British Gas” și oficialii israelieni erau în desfășurare în octombrie 2008, cu 2-3 luni înainte de începerea bombardamentelor din 27 decembrie.

În noiembrie 2008, Ministerul israelian de Finanțe și Ministerul Infrastructurilor Naționale au instruit Israel Electric Corporation (I.E.C.) să înceapă negocieri cu British Gas, privind achiziționarea de gaze naturale din concesiunea offshore a BG din Gaza. (Globuri, 13 noiembrie 2008). *„Directorul general al Ministerului Finanțelor, Yarom Ariav, și directorul general al Ministerului Infrastructurilor Naționale, Hezi Kugler, i-au scris recent directorului general al I.E.C. Amos Lasker, informându-l cu privire la decizia guvernului de a permite continuarea negocierilor, în conformitate cu propunerea-cadru aprobată la începutul acestui an.*

Consiliul de administrație al IEC, condus de președintele Moti Friedman, a aprobat în urmă cu câteva săptămâni principiile propunerii-cadru. Discuțiile cu BG Group vor începe odată ce consiliul de administrație aprobă scutirea de la o licitație”. (Globuri 13 noiembrie 2008).

Gaza și geopolitica energetică

Ocupația militară a Gazei are intenția de a transfera suveranitatea zăcămintelor de gaze către Israel, încălcând dreptul internațional.

La ce ne putem aștepta în urma invaziei?

Care este intenția Israelului cu privire la rezervele de gaze naturale ale Palestinei?

Un nou aranjament teritorial, cu staționarea trupelor israeliene și/sau „de menținere a păcii”?

Militarizarea întregului litoral al Gazei este strategică pentru Israel?

Confiscarea totală a zăcămintelor de gaze palestiniene și declarația unilaterală a suveranității israeliene asupra zonelor maritime din Gaza? Dacă acest lucru s-ar întâmpla, câmpurile de gaze din Gaza ar fi integrate în instalațiile offshore ale Israelului, care sunt învecinate cu cele din Fâșia Gaza. Aceste diferite instalații offshore sunt, de asemenea, legate de coridorul de transport al energiei al Israelului, extinzându-se de la portul Eilat, care este un terminal de conducte petroliere, pe Marea Roșie până la portul maritim - terminalul de conducte de la Ashkelon și spre nord până la Haifa și, în cele din urmă, leagă printr-o conductă *propusă* israeliano-turcă cu portul turc Ceyhan[3].

Aranjament grafic – I.M.

-----

[1] sursa – „Global research” - <https://www.globalresearch.ca/israel-gas-oil-and-trouble-in-the-levant/5362955> (<https://www.globalresearch.ca/israel-gas-oil-and-trouble-in-the-levant/5362955>) - 8 octombrie 2023.

[2] Barak Ravid, Operațiunea „Plumb turnat”: acțiunea forțelor aeriene israeliene a fost urmarea a luni de planificare, Haaretz, 27 decembrie 2008 - <https://www.globalresearch.ca/operation-cast-lead-israeli-air-force-strike-followed-months-of-planning/11521> (<https://www.globalresearch.ca/operation-cast-lead-israeli-air-force-strike-followed-months-of-planning/11521>) - 28 decembrie 2008.

[3] Ceyhan este terminalul conductei transcaspice Baku, Tblisi Ceyhan. „Ceea ce se are în vedere este legarea conductei BTC de conducta Trans-Israel Eilat-Ashkelon, cunoscută și sub numele de Tipline a Israelului”. (Vezi Michel Chossudovsky, Războiul împotriva Libanului și bătălia pentru petrol, (<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=2824>) Cercetare globală, 23 iulie 2006 și <https://www.globalresearch.ca/war-and-natural-gas-the-israeli-invasion-and-gaza-s-offshore-gas-fields/11680> (<https://www.globalresearch.ca/war-and-natural-gas-the-israeli-invasion-and-gaza-s-offshore-gas-fields/11680>) - 8 ianuarie 2009.

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★